

Про предмет та характер професійної діяльності працівників МОКП-ІНТЕРПОЛ

Необхідність визначення предмету та характеру діяльності нової професії – інспектора МОКП, що працює в умовах специфічної установи Робочого апарату НЦБ Інтерполу в Україні (далі РА НЦБІУ) обумовило прийняття 1992 року нашої держави до членів цієї організації.

Нині чимало науковців досліджують діяльність МОКП-Інтерпол та фахівців МВС України, однак зростання ролі і значимості міжнародного поліцейського співробітництва вимагають більш уважного підходу до її вивчення та аналізу.

Одним із різновидів юридичної діяльності є робота фахівців РА НЦБІУ. За профілем можна визначити її як правозастосувальну та в деякій мірі правотворчою; а от суб'єкт її реалізації має свою специфіку, таку – яка в теперішній час має тільки ознаки оперативно-розшукової діяльності, оскільки у нашій країні МВС України і є НЦБ Інтерполу, що суттєво відрізняє нас з більшістю держав світу.

Класифікація діяльності працівників МОКП-Інтерпол за Клімовим викликає сумніви у дихотомії по відношенню за характером поділу провідного предмета (мети) праці. Природно, що спрямованість, ціннісний зміст є однією із центральних ознак професійної діяльності, яка тісно пов'язана з поняттям «предмет, мета праці». У цьому сенсі варто визнати розмаїття ціннісних змістів інспектора МОКП в Україні і виходити в практичній діяльності (при їхній організації та визначенні режиму функціонування) з вибору в рамках цього розмаїття. Наприклад, в найбільш загальному вигляді, можна цей зміст охарактеризувати у відповіді на запитання, які нормативно-правові акти міжнародні чи внутрішні є основними під час застосування у протидії злочинності інспектора РАНЦБІУ, останній є працівник МОКП-Інтерпол чи МВС України, тобто який його правовий статус. Вважаємо необхідним сформулювати, предмет, мету професійної діяльності будь-якого працівника Інтерполу, як міжнародне співробітництво у протидії злочинності.

Зрозуміло, що основним завданням праці у діяльності інспектора РА НЦБІУ є налагодження ефективної комунікації. Проте чи суттєво впливає цей вид роботи на належність до відповідного класу професій. Можна стверджувати, що професійна діяльність працівника Інтерполу не є комунікативною, адже комунікація – це акт спілкування, що ґрунтується на взаєморозумінні. У рамках своєї професії працівникові Інтерполу доводиться переважно класифікувати, оцінювати, досліджувати (розбиратися в складних переплетіннях прихованих, неочевидних процесів, явищ). З латини, юриспруденція – це *jus*-право та *prudentia*-передбачення, розсудливість, мудрість). В аргументацію нашої позиції наведемо приклад, про виконання основної з функцій інспектора МОКП, це підготовка запитів до правоохоронних органів інших держав та відповідь на них, а від так його діяльність відноситься до пошуково-гносеологічного класу.

Безумовно комунікація є основоположним елементом професійної діяльності працівників Інтерполу, проте адекватність позиції прийняття її, як основного аргументу для віднесення до типу професій «людина-людина» підлягає сумніву, оскільки в міжнародному праві головним суб'єктом є держава.

Система інструментально-технічного середовища «трудового поста» працівника МОКП додає підстав вважати про неможливість визначення характеру діяльності при двоякому поділі у межах п'яти типів, так як в залежності від сукупності умов за цією кваліфікацією, професією працівника Інтерполу, можна віднести до любого з трьох типів, чи: людина-людина, людина-машина, людина-знакові системи(лінгвістика, юриспруденція).

Таким чином, враховуючи особливості складної професії – працівника Інтерполу, можна зробити висновок про віднесення характеру її діяльності до типу «людина-машина», а доречнішим буде фахівцям усвідомити предикат цього типу «людина-знакові системи-машина».

Спираючись на ці особливості, можна адекватно нормувати й організовувати працю інспектора РА НЦБІУ, а також його систему підготовки до виконання своїх професійних обов'язків. Перспективними напрямками подальших досліджень у цьому напрямку, на наш погляд, стає дослідження особистості працівника МОКП з метою вироблення рекомендацій щодо підвищення ефективності його професійної діяльності.